

[Lone Dybkjær]

at debatten er helt ude af proportioner. Man skal ikke fortælle mig, at børnetilskud, som man begynder at aftrappe, når indtægten er 140.000 kr. pr. år, er virkelig afgørende for, om en familie kan klare sig eller ej. Det er rigtigt, at også den familie får mindre, men det er ikke det helt afgørende for en sådan familie. Det spiller jo en langt større rolle, hvad deres boligudgift er, om de er afhængige af en bil o. lign. Det er den slags betragtninger, man også er nødt til at have med ind i billedet, når man snakker om børnetilskud.

I øvrigt synes jeg, at når man diskuterer, hvor hårdt det er for børnefamilierne, skal nogle af de partier, der angriber forligspartierne, huske, at forligspartierne samtidig gennemførte en vidtgående barselorlovsreform, den første, der er gennemført i flere år, og det, at man sætter ind helt fra starten, er formentlig helt afgørende for, hvordan børnefamilierne i virkeligheden vil have det.

Så er der spørgsmålet om betalingen i daginstitutionerne. Her har som det første, vil jeg lige sige, støttepædagogerne været inddraget, og det har bl. a. fra SFs side været benyttet som en af begrundelserne for, at man ikke kunne stemme for forslagene. Det er nu nok, fordi man har skullet finde nogle forskellige begrundelser, vil jeg tro. Jeg synes, at det også her er nødvendigt at få nogle proportioner ind. Jeg synes ikke, at disse støttepædagoger nødvendigvis behøvede at være lagt på børnefamilierne. Det kan godt være, at de lige så hensigtsmæssigt kunne være lagt et andet sted. Men det drejer sig altså om ca. 2 pct. af udgifterne, så det er simpelt hen meningsløst at drage det ind som noget fuldstændig afgørende, når vi diskuterer spørgsmålet om betalingen på daginstitutionerne.

Når der så i øvrigt diskuteres forhøjelser på daginstitutionerne og man diskuterer, hvad det vil betyde for den enkelte familie, er det et ganske nuanceret billede, naturligvis, fordi der kan være forskel på, om man har søskendemoderation i forvejen i kommunerne eller ikke. Det er ikke alle kommuner, der har søskendemoderation, og det, der fastslås her ved lov, er, at nu er det en ret for alle forældre at få søskendemoderation; det vil for mange forældre spille en stor rolle. I øvrigt bliver man nødt til, når man diskuterer daginstitutioner, at se på, hvem det er, der kan benytte daginstitutionerne i øjeblik-

ket, og det er dem, der tjener rigtig godt og dem, der ikke tjener ret meget, hvorimod den store mellemgruppe har fantastisk svært ved at benytte daginstitutionerne. Derfor synes jeg, det er udmærket, at man får de nederste grænser lidt op, at man får en søskendemoderation, og at man skal betale mere, når man har flere penge til rådighed.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Dette er et svar til fru Lone Dybkjær, der ikke kan forstå, hvorfor SF peger på, at støttepædagoger skal betales af en bestemt gruppe borgere i vort land, nemlig de forældre, der har børn i daginstitutioner. Jeg mener, at det må være en kollektiv udgift, som hele samfundet skal være med til at betale til over skatten. Men når så fru Lone Dybkjær siger, at det kun drejer sig om 2 pct. af de udgifter, der er i forbindelse med daginstitutionerne, forstår jeg overhovedet ikke argumentationen, for hvis det er så lille og latterligt et beløb, mener jeg da ikke, det vil betyde noget, at vi alle sammen skal være med til at betale for de handicappede børn her i landet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Argumentationen, fru Birthe Nielsen, kan jo gå begge veje, og det kan altså godt betyde, at man ikke synes, man skal gøre så meget ud af en enkelt ting, selv om man godt kunne have tænkt sig andre betalingsordninger end den foreslåede. Jeg er ganske afslappet over for, om støttepædagogerne betales over det ene eller det andet budget; det afgørende er, at vi får en smule proportion i denne debat, og det er der ikke, når vi diskuterer 2 pct. af daginstitutionsudgifterne.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne advare imod den hetz og den greuelpropaganda, som er forsøgt spredt ud over land og rige i den seneste tid i anledning af denne lovgivning. Det er virkelig lykkedes – delvis – at fordreje hovedet på mennesker, som får en mængde argumenter i hovedet i radio og presse, argumenter, som de ikke rigtig har mulighed for at gennemskue, og det er lykkedes at få det til at se helt omvendt ud af, hvad det plejer. Det er ganske